

XXVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867, efter at denne er ændret ved Lov om Tillæg til samme af 25de Juli 1880.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 17de Marts 1885.)

I Motiverne til det foreliggende Lovforslag er det udtalt, at dette for en væsentlig Del, navnlig for saa vidt det begjærer en Udvidelse af Fæstningsartilleriet og Ingenieurcorpset, kan betragtes som Supplement til det i denne Rigsdagssamling forelagte Lovforslag om Befæstninger. Efter at Folkethinget den 3die d. M. ved en motiveret Dagsorden har vægret sig ved at tage dette sidste Lovforslag under Overveielse, har Udvalget maattet spørge sig selv, om der længere er tilstrækkelig Grund til at arbejde paa nærværende Lovforslags Fremme. Trods de ugunstige Bærskler for dets endelige Skjæbne har Udvalget dog ikke troet, at Landstinget bør unddrage sig sin Pligt til at drøfte Lovforslaget, og det saa meget mindre, som langtfra alle dets Bestemmelser staa i nogenomhelst Forbindelse med de paatænkte Anlæg af Befæstninger, og som selv de foreslaaede Udvidelser af Fæstningsartilleriet og Ingenieurcorpset maa erkjendes at være fuldt saa nødvendige, naar man i Nødsfald vil være tvungen til at hjælpe sig, saa godt man kan, med Feltbefæstninger, som hvis Hæren havde virkelige Fæstninger at ty til i Nødens Dieblif.

Blandt de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser maa den i § 2 givne om aarlige, men kortvarige Øvelser ved Fodfolkets Forstærkningsbatailloner med den yngste Aargang af Mandskabet betragtes som et overmaade lempeligt Forsøg paa omfider efter 18 Mars Forløb at bringe Hærlovens § 28 i Virksomhed. Skulle Forstærkningsbataillonerne ved Udbudet af en Krig kunne bruges blot som Støtte og Reserve for Felthæren og til den simpleste Bevogtnings- og Sikringstjeneste bag Fronten — for ei at tale om Befættelsen af feltbefæstede Punkter — saa maa de nødvendigvis forud have i det Mindste saa megen Organisation, som der kan opnaas ved, at Mandskabet en eneste Gang har mødt under den Fane og under de Befalingsmænd, de skulle følge; uden det ville Forstærkningsbataillonerne til at begynde med ikke være andet end uordnede Hobe, i hvilke Mandskabets gode Villie ikke vil kunne bøde paa, hvad der mangler i Sammenhold, lige saa lidt som Befalingsmændenes Iver vil kunne raade Bod paa, hvad de mangle i Øvelse samt i Kjendskab til deres Folk og til hverandre indbyrdes. Der vil gaa lang Tid, in-